

(*Pseudochattonella farcimen*)

Beskrivelse

Videnskabeligt navn: *Pseudochattonella farcimen*

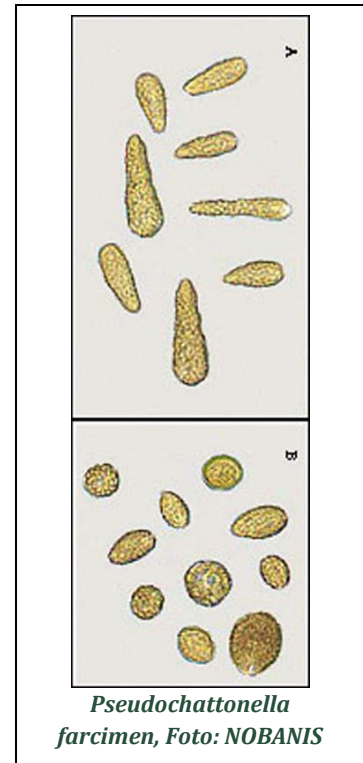
Synonymer: *Chattonella* aff. *Verruculosa*, *Verrucuphora fascima*

Kaldenavn:

Beskrivelse: *Pseudochattonella farcimen* kan variere meget i størrelse og form afhængigt af vækstbetingelserne. Under optimale betingelser er *Pseudochattonella farcimen* normalt aflange eller pæreformet, og kan være bredere i den forreste ende end i den bageste ende. *Pseudochattonella farcimen* har mange kloroplaster (op til 30-35, gyldenbrun, runde eller aflange) og cellerne har en vortelignende overflade. Under suboptimale vækstbetingelser bliver størrelsen af *Pseudochattonella farcimen* mindre og formen bliver ofte oval eller rund. Under lysmikroskop ses normalt kun én synlig fremadrettet flagel (ca. 20-30 µm lang), men en sekundær kortere flagel kan til tider også observeres ¹.

Forvekslingsmuligheder

Pseudochattonella farcimen blev forvekslet med *Chattonella verruculosa*, men siden har undersøgelser vist at disse alger ikke er beslægtet ².

Spredningsvej og nuværende udbredelse

Tidligere mente man at *Pseudochattonella farcimen* stammede fra Asien, men nyere undersøgelser indikerer at *Pseudochattonella farcimen* ikke er introduceret^{1,2}. Algen menes at have været til stede i nordiske farvande, men er først blevet registreret efter masseopblomstringer. Masseopblomstringen af *Pseudochattonella farcimen* blev først observeret i april-maj 1998. *Pseudochattonella farcimen* blev observeret langs det danske Vesterhav og spredte sig videre til Skagerrak-området. Siden den første masseopblomstring i 1998, er *Pseudochattonella farcimen* blevet medtaget i de igangværende overvågningsprogrammer, og data fra Norge viser, at arten fortsat spredes langs kysten¹.

Score og baggrund

Vi benytter en skala fra 1-3. 1 svarer til lav, 2 svarer til middel og 3 svarer til høj

Sprednings-potentiale	Levestedets bevarings- eller naturværdi	Påvirkning af hjemmehørende arter	Påvirkning af økosystemer	Økonomiske effekter	Helbreds effekter	Harmonia	Samlet
3	3	3	2	3	1	11	15

Spredningspotentiale: 3 (høj). Spredningspotentialet for *Pseudochattonella farcimen* er vurderet til høj. Der er begrænset viden om spredningspotentialet for *Pseudochattonella farcimen*. *Pseudochattonella farcimen* har optimal vækst ved temperaturer mellem 2 og 10 grader Celsius, og trives ved mange forskellige saltholdigheder (mellem 12 og 35). *Pseudochattonella farcimen* menes at spredes med strømme langs Norges kyst¹.

Levestedets bevarings- eller naturværdi: 3 (høj). Levestedets bevaringsværdi for *Pseudochattonella farcimen* er vurderet til høj. Arten er planktonisk og findes i fjorde, åbent hav og kystområder i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat¹.

Påvirkning af hjemmehørende arter: 3 (høj). Påvirkning af hjemmehørende arter er vurderet til høj. Der er begrænset viden om *Pseudochattonella farcimen*'s påvirkning af hjemmehørende arter

Påvirkning af økosystemer: 2 (middel). Påvirkning af økosystemer er vurderet til middel. Der er begrænset viden om *Pseudochattonella farcimen*'s påvirkning af økosystemer.

Økonomiske effekter: 3 (høj). De økonomiske effekter for *Pseudochattonella farcimen* er vurderet til høj. Masseopblomstringer i Norge i 1998 og 2001 resulterede i fiskedød hos opdrættede laks langs Norges kyst^{1,2}.

Helbredseffekter: 1 (ingen). Der er ingen kendte helbredseffekter for *Pseudochattonella farcimen*¹.

Total score = 15

Kilder

¹ Naustvoll, L.J. 2010. NOBANIS – Invasive Alien Species Fact Sheet – *Pseudochattonella farcimen* – From: Online Database of the European Network on Invasive Alien Species – NOBANIS www.nobanis.org. (IGN879)

² Edvardsen B., Eikrem W., Shalchian-Tabrizi K., Riisberg I., Johnsen G., Naustvoll L. and Thronsdon J. 2007. *Verrucophora farcimen* Gen. et. sp. nov. (Dictyochophyceae, Heterokonta)—A Bloom forming Ichthyotoxic falgellate from Skagerrak, Norway. J. Phycol. 43: 1054–1070. (IGN880)